

GONIEC KRAKOWSKI

ODDZIAŁY: WARSZAWA, Krak. Przedmieście 9, —
NOWY SĄCZ, Jagiellońska 29. — SOSNOWIEC, ul.
Piłsudskiego 8 — ZAKOPANE, Krupówki.
Za dział ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Rok II.

Nr. 6.

Kraków, Wtorek 9 stycznia 1940 r.

Nadesłane a nie zamówione przez Redakcję re-
pisy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy
dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie prze-
syłki zwrotnej.

Rzut oka wstecz.

Jak żydzi opanowali Anglię.

Ciekawe wywody pisarza niemieckiego.

Kraków, 9 stycznia.

Jakim sposobem żydzi uzyskali tak daleko sięgające wpływy w Anglii, oto problem, który już niejednemu rzucił się w oczy. W ciągu ostatnich lat problemem tym zajmowało się wielu pisarzy, którym fakt ścisłej współpracy Anglików z żydami wydawał się podejrzanym. Rzecz prosta żydzi nie uzyskali swoich wpływów w Anglii tak szybko, jakby się wydawało. **Upłynęło wiele lat, zanim żydzi z nędznych, pogardzanych imigrantów stali się wpływowymi, zamężnymi ludźmi, którzy położyli rękę na wszystkich najważniejszych odcinkach życia społecznego wysp brytyjskich.**

Ostatnio ukazała się ciekawa książka na ten temat pod tytułem „**Żydzi opanowali Anglię**”, pióra dr. Piotra Aldaga. Książka ta jest traktatem historycznym przedstawiającym dzieje „podboju” Anglii przez żydów. Czyta się ją jak sensacyjną powieść. Przed oczyma czytelnika przesuwają się barwne obrazy z dziejów ostatnich stu lat, które zadecydowały o zwycięstwie elementu żydowskiego w Anglii.

Fakt, iż żydzi w ciągu krótkiego okresu czasu zdołali objąć w swe ręce najważniejsze stanowiska w Anglii wynika z zdaniem autora ze specyficznej zdolności narodu antyjskiego do przejęcia ducha żydowskiego i żydowskiego sposobu myślenia. Skutkiem tej zdolności naród angielski wprost chemicznie związał się z żydami, którzy w ciągu XIX stulecia uzyskali tak olbrzymie wpływy, o jakich gdzieindziej marzyć nie mogli.

Przed stu z górą laty żydzi dopiero roz-

swój atak na pozycje angielskie.

Rok 1830 stanowi tu ważną datę. Wówczas żydzi przeprowadzili swoje żądania odnośnie do możliwości uzyskania obywatelstwa angielskiego. W ślad za tym pierwszym przywilejem poszły i następne jak np. **prawo posiadania ziemi oraz nieograniczone prawo wyboru.** Pierwszy etap walki o równouprawnienie został ukończony w roku 1858, kiedy parlament angielski uchwalił t. zw. „ustawę Lucana” dopuszczającą żydów do parlamentu.

W osiem lat później żydostwo zanotowało następny swój wielki sukces. **Parlament zmienił formułę starodawnej przysięgi składanej przez nowych lordów, oraz członków parlamentu opierającej się dawniej na zasadach chrześcijańskich.** Powzięcie tej uchwały olbrzymią większością Izby, gdyż tylko pięciu członków parlamentu głosiło przeciwko niej, było dowodem, jak głęboko już wówczas sięgały wpływy żydowskie i jak gruntownie zostali pokonani wrogowie żydostwa. **Teraz droga była otwartą dla dalszych zamachów, wszystkie drzwi i bramy prowadzące do panowania nad Anglią zostały otwarte, a klucze od nich dostały się w ręce żydowskie.**

Książka Aldaga informuje nas jak szybko żydzi zorientowali się, które stanowiska Anglii są najważniejsze i w jak krótkim czasie postarali się zająć te kluczowe pozycje. Niebezpieczeństwo opanowania Anglii przez żydów, przed którym przestrzegało wielu publicystów, stało się faktem. Znaczna epoka dziejów Anglii związana jest z nazwiskiem pierwszego żyda, któremu udało się wysunąć na czołowe stanowisko polityczne w kraju. **Był nim Benjamin Disraeli-Beaconsfield.** Mimo, że przeciw niemu walczyli zaciecie antysemitów, przez wiele lat sprawował on urząd premiera rządu angielskiego, stając się zaufanym dworu królewskiego. Dzięki niemu żydostwo znowu wzmocniło swoje pozycje tak w samej Anglii, jak i w całym rozwijającym się imperjum.

Ukoronowaniem całej tej akcji podboju Anglii przez żydów było mianowanie w roku 1885 Nataniela Meyera Rothschilda członkiem Izby Lordów. Ostatnie 50 lat — to

ostatnie etapy zwycięskiego pochodu żydów

na wszystkich najważniejszych odcinkach życia społecznego. W polityce, życiu gospodarczym, w świecie prawniczym, wszędzie żydzi wysunęli się na pierwszy plan. Nawzajem żydowskie znajdujemy na każdym kroku, w najbliższym pobliżu króla, w tajnej radzie, w rządzie, w partiach i w parlamencie, w bankach i w towarzystwach

ubezpieczeń, w przemyśle naftowym i w przemyśle spożywczym, w świecie naukowym, w sztuce i literaturze, w prasie, w filmie i w rozgłośniach radiowych. **Wszędzie żydzi odgrywają decydującą rolę.** Żaden problem społeczny nie jest wyjęty z pod panowania żydów, a jeśli gdziekolwiek nie zdołali oni obsadzić kierowniczego stanowiska, to w każdym razie postarali się wpływy swoje zakorzenić tak głęboko, aby zawsze móc przeprowadzić swoje interesy.

Jeśli ktokolwiek miał jeszcze w tym zakresie jakieś wątpliwości, to książka dra Aldaga, przytaczając olbrzymią ilość przekonywujących dowodów, wątpliwości te gruntownie obala. Dr. Aldag przytoczył tak olbrzymią ilość nazwisk i organizacji żydowskich, które opanowały całe życie gospodarcze i polityczne Anglii, że musi przekonać każdego o tem, iż

Anglia stała się punktem centralnym światowego żydostwa.

Żydzi tak dalece związani są z Anglią, że dzisiaj już wcale nie szukają żadnych pozorów i otwarcie wysuwają się na pierwszy plan. Losy Anglii związane są z losami żydostwa. O fakcie tym wyda wyrok dopiero przyszłość.

Niemal równocześnie z książką dra Aldaga o żydostwie angielskim ukazało się analogiczne wydawnictwo, omawiające

problem żydowski we Francji.

Jest to książka Heinza Ballensifena p. t. „**Żydzi we Francji**”. Wychodząc z historii antysemityzmu francuskiego, datującego się od rewolucji francuskiej i czasów napoleońskich, autor przedstawia koleje żydo-

stwa we Francji, które w ciągu XIX stulecia i tutaj doszło do poważnego znaczenia. Afera panamska jak również afera Dreyfussa charakteryzowały metody pracy żydów na terenie Francji. **Wpływy żydowskie pozostały potem nadal bardzo istotne i przetrwały do czasów dzisiejszych rządów Daladiera.** Nie dziwnego zatem, że dzisiaj Francja idzie na pasku Anglii, podporządkowując się tej samej ideologii żydowskiej.

Obydwie książki wskazują na to, że żydostwo w obydwu krajach używało tych samych metod i tych samych dróg, sięgając po władzę. Systematyczność w postępowaniu i upór w dążeniu do celu, to zasadnicze wytyczne akcji żydowskiej. Nie odstraszyły żydów ani początkowe prześladowania, ani pogarda, z jaką odnoszono się do nędznych przybyszów ze wschodu. Jednostki znosiły te przeciwności losu cierpliwie, zdając sobie sprawę, że torują drogę zwycięstwu całego plemienia. Po wielu latach tej zawziętej, planowej akcji udało się żydostwu opanować Anglię i Francję. Dzisiaj zbiera ono plony swej zakulisowej pracy, zdolawszy nad Europą rozpalic pożar wojny.

Żydzi zdołali spostrzec, że metody pokojowego „podboju” już dalej im nie pomogą i dlatego przerzucili się na działania wojenne, w których oczywiście pozostają dobrze ukryci, wysyłając na rzeź inne narody, które jeszcze nie zorientowały się w tej całej grze. Dopiero w przyszłości historia wyda swój surowy, ale sprawiedliwy wyrok na działalność tego plemienia, które dla obrony swych interesów poświęcało życie wielu milionów ludzi. M.

U brzegów Anglii zatonał parowiec angielski

Amsterdam, 9 stycznia. — „Cedrington Court” brytyjski parowiec o poj. 5.160 t. br. zatonał w ub. niedzielę u połudn. wybrzeża Anglii. Okręt poszedł na dno w błyskawicznym tempie, niespełna 10 minut. Katastrofę poprzedziła eksplozja. Załogę okrętu, liczącą 34 ludzi udało się uratować.

O silę wybuchu świadczyć może fakt, że chłopiec okrętowy został wyrzucony na wysokość 7 metrów. Doznał on złamania nogi.

Po wjechaniu na minę zatonał parowiec angielski.

Amsterdam, 9 stycznia. — Według doniesień Reutera wjechał angielski parowiec „Townshley (2838 t. rej. brutto) u południowo-wschodniego wybrzeża Anglii na minę i zatonał. Załogę udało się uratować.

Anglia nabywa 6 amerykańskich okrętów handlowych.

Nowy Jork, 9 stycznia. — Brytyjskie ministerstwo marynarki handlowej zakupiło sześć okrętów handlowych amerykańskich. Transakcja ta musi być zaaprobowana przez amerykański wydział morski.

O „panowanie” nad morzami.

Nowy Jork, 9 stycznia. — „Associated Press” pisze, że planowana rozbudowa floty wojennej wskazuje na to, iż Roosevelt chce zbudować taką flotę, która w ciągu pięciu lat stałaby się wybitnie silniejszą od floty angielskiej a dwukrotnie większą od floty japońskiej. Już po raz drugi w ciągu 25 lat wojna stwarza możliwość do uzyskania panowania nad morzami przez Stany Zjednoczone.

Tym razem — kończy swoje wywody „Associated Press” — marynarka amerykańska nie omieszcza skorzystać z okazji.

Na froncie fińskim bez ważniejszych wydarzeń.

Tylko na jednym odcinku frontu ataki sowieckie.

Moskwa, 9 stycznia. — Komunikat sztabu generalnego leningradzkiego okręgu wojennego z dnia 7 stycznia br. nie przynosi żadnych szczególnych wydarzeń z frontu fińskiego.

W rejonach Uhtus i Repols odbywała się działalność wyłącznie wywiadowcza. Na półwyspie Karelskim akcja ograniczała się do działalności wywiadowczej i artyleryjskiej. Złe warunki atmosferyczne nie dozwalały lotnictwu na jakkolwiek działalność.

Jak wynika z fińskiego komunikatu w Jennego z dnia 7 stycznia br. miały wojska rosyjskie, po silnym przygotowaniu artyleryjskim na półwyspie Karelskim — mię-

dzy Hatjalahdenjaervi a Summa — przystąpić do ataku. Pomowne ataki, przeprowadzone w okolicy Salla i na froncie petamskim — jak podaje fiński komunikat wojenny — zostały odparte. Na innych odcinkach frontu miała miejsce zwyczajna działalność szeregów. Z powodu zamarznięcia wód uległa działalności jednostek morskich obustronnym ograniczeniom. W ciągu dnia 6 stycznia przeprowadziło lotnictwo sowieckie naloty na miejscowości Lathi i Kuopio (Finlandja środkowa), oraz na szereg miejscowości mniejszych. Bombowce fińskie podjęły szereg nalotów i, wspomaganie przez artylerię przeciwlotniczą, osiągnęły pewne sukcesy.

Sekretarz stanu dr Stuckart przybywa do Krakowa.

Kraków, 9 stycznia. — W dniu dzisiejszym spodziewane jest przybycie do Krakowa sekretarza stanu w ministerstwie spraw wewnętrznych Rzeszy dr. Stuckarta, który ma złożyć wizytę Generalnemu Gubernatorowi dr. Frankowi.

W związku z wizytacją pobliskich terenów niemieckich dr Stuckart wykorzystał sposobność, aby zorientować się w stosunkach panujących na okupowanych obszarach.

Fiński komunikat wojskowy z dnia 8 stycznia.

Helsinki, 9 stycznia. — Według doniesień fińskiego komunikatu wojskowego z dnia 8 stycznia, osiągnięto wyznaczony cel działań wojennych na odcinku frontu pod Suomussalmi. Na innych odcinkach frontu dzień ten, poza działalnością wywiadowczą i ogniem artyleryjskim, upłynął stosunkowo spokojnie. Także i działalność floty powietrznej była bardzo ograniczona.

Rosyjski nalot na port Abo.

Helsinki, 9 stycznia. — Według nadeszłych tu wiadomości, w poniedziałek miał miejsce nalot bombowców na port w Abo. Szczegółów na razie brak.

Odparto nieprzyjacielski patrol wywiadowczy.

Berlin, 8 stycznia. — Naczelne Dowództwo Armii Niemieckiej donosi:

„Na froncie zachodnim, w okręgu pogranicznym, leżącym na zachód od miejscowości Merzig, został odparty nieprzyjacielski oddział wywiadowczy, który poniósł znaczne straty.

Min. Simon przyznaje, że Anglia stoi przed groźbą inflacji.

Amsterdam, 9 stycznia. — Kanclerz skarbu sir John Simon stwierdził obecnie sam, że Anglia znajduje się wobec niebezpieczeństwa inflacji.

Według doniesień agencji Reutera odbyło się we czwartek posiedzenie wyższych urzędników, na którym omawiano konieczność podwyżki uposażeń urzędniczych. — Min. Simon oświadczył, że automatyczna podwyżka pensyj, spowodowana wzrostem cen środków żywności, musi doprowadzić do niebezpiecznej inflacji. Rząd zbada metody uposażenia urzędników urzędów państwowych w porównaniu z podwyżką płac innych pracowników, ale zwraca uwagę, że w czasach obecnych musi się pamiętać o nadzwyczaj poważnych ciężarach wojennych oraz o niebezpieczeństwie inflacji, która w wypadku automatycznego dostawiania gaź urzędnicych do cen środków żywności, musi natychmiast nastąpić.

Wkońcu Simon usiłował zaspokoić delegację urzędników zapowiedzią rychłej podwyżki płac oraz obietnicą, że rząd uczyni wszystko, aby zapobiec dalszej wyższości cen produktów spożywczych.

Postępowanie to jest dowodem cynizmu sfer rządzących Anglią. Najbardziej sferę to doprowadzają do wojny, a gdy potem okazuje się, że nie były do niej przygotowane — usiłują przerzucić ciężary jej prowadzenia na barki ludzi, wprowadzonych w błąd. Typowo-angielskie postępowanie!

Japończycy konferują w Waszyngtonie

Tokjo, 9 stycznia. — W ub. poniedziałek zakomunikował sprawozdawca rządu, że dotąd nie został ustalony program rozmów mających się przeprowadzić między ministrem spraw zagranicznych Nomurą i ambasadorem St. Zjednoczonych Grew'em.

Natomiast odbyła się w ub. sobotę rozmowa ambasadora Japonji w Waszyngtonie — Hirinuchi z sekretarzem stanu Hul'em. Nie jest wykluczone, iż chodzi w tym wypadku o ustalenie pewnego modus vivendi w sprawach politycznych i handlowych, względnie o zawarcie przejściowej umowy. Dotąd jednak brak urzędowego potwierdzenia tych wiadomości przez czynniki urzędowe Waszyngtonu. Prawdopodobnie sobotnie rozmowy nie doprowadziły do ostatecznego porozumienia.

Nowe połączenie lotnicze „Lufthansy”

Berlin, 9 stycznia. W najbliższym czasie uruchomi niemiecka „Lufthansa” szereg nowych linii lotniczych. Między Berlinem a Monachium będzie wprowadzona druga linia komunikacyjna, podobnie, jak Monachium uzyska nowe połączenie z Wiedniem. Wreszcie niebawem nastąpi otwarcie linii łączącej Berlin przez Gdańsk z Krefelcem i Berlin przez Pragę z Wiedniem. W ten sposób między stolicą Rzeszy a Wiedniem będą odbywały się regularne loty trzy razy w ciągu dnia. Dokładny rozkład lotów i terminy otwarcia nowych linii zostaną wkrótce podane do wiadomości.

Spadek eksportu Stanów Zjednoczonych

Waszyngton, 9 stycznia. Według informacji udzielonych przez ministerstwo gospodarki, eksport Stanów Zjednoczonych w roku 1939 wybitnie zmalał, mimo że w związku z zamówieniami wojennymi spodziewano się osiągnąć zwykłe. Eksport w roku przeszłym wyniósł łącznie 3,1 miliardów dolarów, podczas gdy obecnie równa się jedynie 2,3 miliardom. W ten sposób aktywny bilans handlowy Stanów Zjednoczonych spadł z 1,100 milionów dolarów w roku 1938, na 800 milionów w roku 1939.

Gdzie jest angielski gospodarczy sztab generalny?

Amsterdam, 9 stycznia. W związku z nowymi pełnomocnictwami gospodarczymi, jakie otrzymał marsz. Göring, „News Chronicle” stawia pytanie, co właściwie Anglia uczyniła w analogicznej sprawie. Co czyni rząd — pyta dziennik — aby zcentralizować wojnę gospodarczą, aby zapobiec marnotrawstwu oraz komplikowaniu pracy wielu ministerstw? Ale przedewszystkiem co robi rząd, aby przeprowadzić kontrolę cen i zapobiec możliwości katastrofalnej inflacji?

Brytyjska polityka — pisze ów dziennik — wykazuje zbyt wiele zadowolenia z samej siebie. Nie można pozostawić rzeczy własnemu biegowi i czekać, aż zdecydowany i nadzwyczaj zdyscyplinowany nieprzyjaciel upadnie. Gdzie — pyta wreszcie dziennik — jest angielski sztab generalny gospodarczego zaopatrzenia?

Angielska obrona przeciwlotnicza musi być na stanowisku.

Amsterdam, 9 stycznia. — Angielski minister spraw wewnętrznych sir Anderson, który jest odpowiedzialny za obronę przeciwlotniczą kraju, wygłosił w Glasgowie przemówienie, przytoczono podkreślił, że obony, trwającej od kilku miesięcy stan rzeczy może ulec łatwo zmianie, skutkiem czego obrona przeciwlotnicza kraju musi być na wszystkie przygotowana. Sędoków, które zarazie przedsięwzięto, nie należy uważać za zbyt liczne. Anderson jest zdania, że cokolwiek-by zrobiono na tym odcinku — to nie będzie niczem zbytnie wobec powagi sytuacji.

Dyrektor cenzury brytyjskiej ustąpił.

London, 9 stycznia. — Urzędowo donoszą, że dyrektor brytyjskiego biura cenzury, wiec-Admiral Usborne ustąpił ze swego stanowiska.

Usborne „ustąpił” — jak powiada — aby przejść na nowe stanowisko, do którego jest on specjalnie uzdolniony ze względu na swoje dotychczasowe doświadczenia i pracę.

Chodzi w tym wypadku o stanowisko, pozostające w związku ze specjalnym programem reorganizacji w tonie admirałcji.

Paskarstwo i lichwa we Francji.

Bruksela, 9 stycznia. — We Francji, która rzekomo na równi ze swym angielskim sojusznikiem dzierży władzę nad morzami, daje się coraz bardziej we znaki brak środków żywności, co jest powodem wprost obrzydliwej fali paskarstwa i lichwy. Z dniem 28 grudnia władze miejskie Paryża czuły się zmuszone ukarać 56 paskarzy za podbijanie cen. Kary wynoszą po 500 franków i do jednego miesiąca więzienia.

Dr med. Franciszek Bednarek

odżywia w chorobach wewnętrznych ul. Karmelicka 54, m. 8 Godziny przyjęć 10—12, 4—6.

Zdziesiątkowana flota handlowa Danji wskutek angielskiej wojny.

Oto lista strat z dwóch tygodni.

Kopenhaga, 9 stycznia. — Wgląd do duńskiego rejestru handlowej floty Danji odnosił przybytku i ubytku w okresie ostatnich tygodni miesiąca grudnia odzwierciedla jak poważne straty poniosła marynarka handlowa tego państwa wskutek wojny morskiej prowadzonej przez Anglię.

W tym rejestrze widzimy znaczną ilość statków, które przestały być częścią składową floty handlowej, a równocześnie zauważamy tylko dwie znajdujące się właśnie w budowie jednostki morskie.

Oto straty w okrętach, poniesione w ciągu dwu ostatnich tygodni grudnia:

- „Ovo Toff” (2,136 t. br.) wybudowany w r. 1921 w Dandee.
- „Magnus” (1,339 t. br.) wybudowany w r. 1906 w Sunderland.
- „John Bull” (88 t. br.) wybudowany w r. 1890 w Grimsby dwumotorowy kuter.
- „Anna” (76 t. br.) wybudowany w r. 1875 w Rye kuter dwumasztowy.

„Alkan” (67 t. br.), wybudowany w r. 1902 dwumasztowy kuter motorowy.

„Scotia” (2,400 t. br.) wybudowany w r. 1923 w Kopenhadze.

„Jytte” (1,877 t. br.) wybudowany w r. 1884 w Sunderland.

„Jaegersborg” (1,254 t. br.) wybudowany w r. 1918 w Aalborg.

„Hanne” (1,080 t. br.) wybudowany w r. 1905 w Frederikstad.

„Grethe” (264 t. br.) zakupiony w r. 1939 szkuner 3-masztowy.

Do liczby tych dziesięciu utraconych jednostek morskich dojdzie utrata dwóch okrętów, sprzedanych zagranicą oraz jeden statek dotknięty awarią.

Liga Narodów w opinii dziennika duńskiego.

Kopenhaga, 9 stycznia. — W dłuższym artykule wstępnym przedstawia duński dziennik „Nationaltidende” sytuację i stanowisko państw neutralnych w związku z bieżącymi ogólno-swiatowymi zagadnieniami politycznymi w odniesieniu do małych państw, które wystąpiły z Ligi Narodów.

Dziennik m. in. pisze: „Już dawniej, a ostatnio w toku grudniowej sesji Ligi Narodów mieliśmy możność przekonać się, że instytucja Ligi Narodów w istocie jest tylko kadłubem, skoro cały szereg dramatycznych epizodów w całej rozciągłości

wykazał jej bezsilność. Nadeszła już chwila dla poważnego zastanowienia się nad tem, czy nie byłoby rozsądniej i pożyteczniej, aby małe państwa wystąpiły z Ligi genewskiej”.

Nieustanne trzęsienie ziemi w Turcji.

W Ankarze odczuto silny wstrząs.

Istanbul, 9 stycznia. — W Ankarze i w innych miejscowościach Turcji odczuli mieszkańcy ponownie wstrząsy podziemne. Dotychczas brak wszelkich danych o wysokości strat wśród ludzi i o rozmiarach wyrządzonych szkód.

Stacje sejsmograficzne szwajcarskie i belgijskie zanotowały znów szereg wstrząsów, o których na razie brak szczegółów.

Z dziewczyny wiejskiej — pilotem wojennym.

Fantastyczna karjera najsłynniejszej lotniczki rosyjskiej.

Najsłynniejsza lotniczka wojenną Rosji jest Paulina Osipenko, która przed niedawnym czasem uzyskała stopień kapitana lotnictwa, będąc już poprzednio odznaczona wieloma orderami. Poniżej opisuje ona przebieg swojej fantastycznej kariery.

„Nigdy nie marzyłam o tem, aby zostać pilotką wojskową. Oale może dziecinstwo upłynęło w straszliwej nędzy. Urodziłam się i wychowałam w małej wiosce ukraińskiej Nowospasowce, w prowincji Dniepropietrowskiej, gdzie mój ojciec był biednym rolnikiem. Stała jego troską był problem, jak zdobyć dla nas kawałek chleba. My — cała jego rodzina — mieliśmy tylko jedną myśl a mianowicie, w jakoby sposób zarobić na środki żywności. Rzecz prosta — przy takim trybie życia nie można było myśleć o niczem innym. Skutkiem tej nędzy mogłam tylko przez dwa lata uczęszczać do szkoły w naszej wiosce. Niewiele tam się nauczyłam, poza pisanie i czytaniem.

Zwykła kolej losów biednych rodzin włościańskich posłała na służbę do pewnego domu wieśniaczego a następnie, w r. 1927 wraz z całą moją rodziną zostałam przyłączona do kolektywu rolnego. Gdy potem wysłano mnie do Kijowa na sześciomiesięczny kurs hodowli drobiu — przekonałam się, jak mało umiem. Stało się dla mnie jasnym, że wprost nie dorosłam do zadań, przed którymi mnie postawiono. Z całym zapalem wzięłam się jednak do pracy. Z żelazną wytrwałością porykałam książkę za książką, uczyłam się długo w nocy, aż głowa bolała mnie ze zmęczenia, ale wreszcie dopięłam swego. Złożyłam egzamin i powierzono mi zadanie zorganizowania wzorowej farmy hodowli drobiu w okręgu Berdiańskim.

Tam też rozstrzygnęły się moje losy.

Pewnego dnia nadleciały nad naszą wieś dwa samoloty. Pełna podziwu przyglądałam się, jak one nadlatywały. Były to przecież pierwsze samoloty, które widziałam w swoim życiu. Samoloty wylądowały na naszem polu. Osiadłam z wrażenia, gdy zobaczyłam, że z jednego z nich wysiada kobieta. — Jak to jest możliwe, aby kobieta prowadziła samolot? Zadałam sobie pytanie. Jeśli już ta kobieta latała, to przecież i ja mogę zostać pilotką. Gdy uswiadomiłam sobie ten fakt — decyzja moja już zapadła. Natychmiast napisałam do jednego z moich znajomych, który był uczniem szkoły lotniczej w Sebastopolu i poprosiłam go o pomoc w uzyskaniu moich marzeń.

W jakimś czasie potem stanęłam przed komendantem szkoły, którego stanowczo oświadczyłam, że nie widzę przyczyny, dla której kobieta nie mogłaby być również dobrym pilotem, jak mężczyzna i broń, tak jak on, granie Rosji. Komendant rozemniał się tylko na tę moją uwagę, ale

wstatecznie pozwolił mi zapisać się do szkoły. Otrzymałam uniformę i miejsce w sali sypialnej, wspólnej dla wszystkich uczniów szkoły.

Mineły lata na wytrwałej pracy. W r. 1932 ukończyłam szkołę lotniczą i zostałam pilotką wojskową.

Musiałam się następnie nauczyć strzelać,

Warszawa opiekuje się najbiedniejszymi.

Opieka społeczna Zarządu Miejskiego obejmuje szerokie warstwy ludności.

Warszawa, 8 stycznia.

Znaczną część swoich wydatków Warszawa zawsze przeznaczala na opiekę społeczną, której budżet przekraczał 10 milionów złotych i z roku na rok wykazywał stały wzrost. Stanowiło to olbrzymi odsetek wszystkich wydatków administracyjnych. Choćby pozornie wydatki na opiekę społeczną są konsumcyjne, nieproduktywne, to jednak żadne wielkie miasto nie może ustrzec się przed tego rodzaju kosztami. Zawsze są samotni starcy, kalecy, wdowy, sieroty, żebracy, włącznie itp., nad którymi trzeba rozłożyć opiekę publiczną.

Po działaniach wojennych resort opieki społecznej uległ reorganizacji. Przedewszystkiem wzrosła liczba tych, którzy tej opieki potrzebują. Więcej jest bezdomnych, kalek, wdów i sierot. Tymczasem wydatki nie mogą być zwiększone, bo miasto utraciło wiele źródeł dochodowych, a istniejące narazie nie dają potrzebnych sum. Jednak, mimo tak ograniczonych funduszy, opieka społeczna istnieje. Wszystkie ośrodki są czynne. Nadal udziela się najbiedniejszym zapomogi, rozdaje się opiekę lekarską, prawną itd.

Przed udzieleniem zapomogi jest przeprowadzany wywiad, który ustala stan materialny i moralny i istotnie potrzebny. Z Wydziałem Opieki Społecznej ściśle współpracuje Stołeczny Komitet Samopomocy Społecznej, który podczas najbardziej tra-

ż wreszcie wysłano mnie do wojskowej akademii lotniczej. W ciągu sześciu lat mego zawodu nie miałam ani jednego wypadku, ani jednego przymusowego lądowania.

W r. 1936 otrzymałam polecenie wykonania próby lotu na wysokości. Udało mi się uzyskać wysokość ponad 9 tysięcy metrów, na której następnie utrzymałam się przez 19 minut. Mój komendant pogratulował mi tego wyczynu i powiedział przy tem:

— Towarzyszka zaszła wyżej, niż jakakolwiek kobieta na całym świecie!

Ala przytem stwierdzić trzeba, że zaszłam także wyżej, niż wszyscy mężczyźni naszej szkoły!

W maju i lipcu 1938 r. brałam udział wraz z moimi koleżankami, Wierą Łomaką i Mariną Raskową w międzynarodowych lotach dystansowych. Przeleciałyśmy z Sebastopola 1707 mil w ciągu 10 godzin i 33 minut do Archangielska, za co

rząd odznaczył nas orderem Lenina.

Łomako i ja otrzymałyśmy stopień kapitanów a Raskowa stopień porucznika. Nie uważam wcale, aby to był koniec mojej wojskowej kariery i nie mam zamiaru spocząć na laureach. Tronuję dalej loty długodystansowe i loty na wysokość, chcąc dojść do jeszcze większej doskonałości w mym zawodzie.

* * *

Przykład Pauliny Osipenko wskazuje, jak dalece prawdziwym jest przysłowie, że „nie świeci garnki iepia”. Można nieć zastrzeżenia co do celowości użycia kibel do służby w lotnictwie wojskowym, ale musi się znać olbrzymią siłę woli tej małej wieśniaczki rosyjskiej, która ze zwyciężonej służącej potrafiła stać się słynną pilotką.

LABORATORIUM DENTYSTYCZNE
(TECHNIKA STAŁOWA)
Kattowitz, Friedrichstrasse 35
poleca
Gizy, klamry, Blache, metal do lania, lut, masła do lania, wszystkie z własnej fabryki, oraz stal szlachetną „Platiridia”.

Różne	KUSNIERSKA pracownia do nysch Młynów 9 m. 7 — wykonu je wszelkie robo ty pierwszorzęd nie po cenach najniższych. 618	SPÓLNIKA- FACHOWA. mam gotówkę, za łożę interes, oze kuję propozycje. Goniec Kraków, Kraków, „Nz. 827”.
UNIEWAŻNIAM zgubiona książka ozka wojskowa na nazwisko — Krzysztof Stanisław Deblin, poczta I- ren, powiat Gar- woliński. 891	RUTYBOWY MASZYSTA, b. przewodnik sz- niorniczym obsar- skiego, zabiegł Kosmetyczne, spe- cialista uługwami zmarzeczek, ogol- ny masaż. Zgło- szenia: Goniec Krakowski, Ka- ków, „Nr. 637, 830	INSTALACJE światła elektrycz- nego, dżwonków, oraz naprawy wy- konuje: Koncesjo- nowany zakład: Armatus, Kra- ków, Stolarska 6. 940
DLA P. Władka. Szy- manowski 12, m. 1, czwartek 5 popoł. ew. pią- tek. 898	UNIEWAŻNIAM kartę cukrową Nr. 1182 na 5 o- 66b. 907	UNIEWAŻNIAM zgubiona karta cukrowa i chlebo- wą Nr. 909. 831
		UNIEWAŻNIAM zgubiona karta cukrowa i chle- bowa Nr. 725b.

Żydowskie przedsiębiorstwa likwidują się w Warszawie.

Warszawa, 9 stycznia. — W ciągu grudnia ub. r. wiele spółek akcyjnych, mających swe centrały w Warszawie, urządziło walne zebrania, na których w większości wypadków, gdy chodzi o przedsiębiorstwa żydowskie, uchwalano likwidację spółek. Żydzi zrozumieli, że przy zmienionych warunkach nie mogą operować ano-

niowo, a nie widząc interesów, woleli zamknąć swe zakłady.

Będzie to duża korzyścią dla handlu przemysłu i rzemiosła polskiego.

Dotychczas już kilka żydowskich spółek akcyjnych złożyło w władze pisma, zawierające o likwidacji przedsiębiorstw. (tkw)

